Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 3 (943) * miercuri 15 ianuarie 1964 * 8 pag. 30 bani

Nota 10 la prietenie

De fapt, de la o poveste sportivă am aflat despre pionierii din clasa a VII-a B. Faima de sportivi reputați li se trage de la un meci de fotbal rămas memorabil. Toată Școala medie nr. 1 din Pitești comenta faptul că selecționata clasei a VII-a B a învins selecționata clasei a IX-a! Un asemenea eveniment nu poate trece neobservat printre amatorii de fotbal. Apoi am mai aflat că echipa de baschet a fetelor a învins-o pe cea de la „A" cu 10—4, și că în general clasa a VII-a B este o clasă de „sportivi". Și totuși, nu sportul este domeniul în care clasa a VII-a B obține cele mai multe succese!

*

Era în perioada aceea, o știți voi, dinaintea încheierii primului trimestru cînd se încheie mediile. În clasa a VII-a B sînt 40 de pionieri. La acest bilanț, care se numește încheierea trimestrului, cei 40 de pionieri au promovat cu toții.

Ionescu Adina este bucuroasă că pioniera Idita Paraschiva pe care a ajutat-o a promovat. Enescu Ștefania, președinta grupei din această clasă, a fost și ea bucuroasă că Diaconu Maria n-a rămas în urma lor.

Deși 40 este o cifră destul de mare, ce este impresionant aici, în această clasă, este că prietenia și-a spus din plin cuvîntul. Adică, fiecare pionier știe exact și ce place mai mult colegilor, cu ce se îndeletnicesc în timpul liber, ce preferințe au, la ce materii se descurcă mai greu, ce pasiuni au, încotro se îndreaptă gîndurile și aspirațiile fiecăruia. Și acest lucru este foarte frumos. De pildă, toți copiii vorbesc cu mîndrie despre faptul că Enescu Ștefania este cea mai talentată la desen din grupul celor șase pionieri din clasa lor, membrii ai cercului de desen de la Casa pionierilor.

Cînd Voiculescu Cornelia, o talentată pianistă, are vreun concurs sau un spectacol toți colegii ei se duc s-o asculte pe Cornelia. Sau, de pildă, despre Dionisie Grigore, toți colegii lui îți pot povesti foarte exact rolurile pe care le-a interpretat sau ce rol repetă în prezent în cadrul cercului de artă dramatică al Casei pionierilor. Iar Mănăilă Gheorghe este „fruntaș la cercul de mecanică, pe care-l frecventează cu pasiune" — expresia aparține colegilor săi — Vlaicu Viorel, Cernătescu Carmen, Păunescu Ștefan.

I-am văzut pe acești copii răspunzînd la ore. Și m-am bucurat. Enescu Ștefania, Mihalașcu Gheorghe, Cernătescu Carmen, Păunescu Ștefan, Ionescu Adriana, Vlaicu Viorel, Budan Octavian, Popescu Anca, dar cîți alții încă, răspund foarte bine, și vin cu date suplimentare celor din manual. Este o adevărată plăcere să-i asculți, să-i vezi cît de bine sînt pregătiți.

Amintirile lor sînt frumoase. Își amintesc cu drag de vizionările în colectiv de filme, de vizitele de la fabrica de tananți, de cea de la G.A.C.-Ștefănești, de cele mai frumoase adunări („Simboluri dragi" — închinată simbolurilor pionierești și de cea intitulată foarte expresiv: „Regiunea Argeș în plină dezvoltare economică").

Colectivul grupei de pionieri a sădit între ei dragostea și grija pentru colegi, prietenia, bucuria pentru izbînzile fiecăruia, respectul pentru munca fiecăruia. Colegii de azi vor păși în viață siguri, bine pregătiți, pe drumul pe care acum, pe băncile școlii, și-l făuresc și și-l anină de visele dragi ale copilăriei.

ELENA SKIBINSKI

PRIETENII LUI STANICA

Sîntem foarte bucuroși că printre elevii care au obținut rezultate bune pe trimestrul I se află și colegul nostru Stănică Marin. Da, da, Stănică a obținut un succes reușind să aibă note de la 7 în sus. Și știți de ce? Anul școlar l-a început cu note slabe. Dar colectivul clasei a tras de îndată semnalul de alarmă. Stănică și-a dat seama la timp că trebuie să învețe sîrguincios. Și așa, prin strădania lui și uneori cu ajutorul nostru, notele rele din catalog au fost îndreptate și mai departe Stănică a luat numai note bune.

De succesul lui ne bucurăm cu toții.

ALECU CONSTANTINA
cl. a VI-a
Școala de 8 ani
Ghergani,
raionul Răcari

ÎN PRIMELE ZILE DUPĂ VACANȚĂ

Vacanța de iarnă s-a sfîrșit, lăsînd amintiri frumoase.

Pionierii și școlarii din întreaga țară nu vor uita întîlnirea cu moș Gerilă, jocurile. Nu vor uita, de asemenea, întîlnirea cu munții acoperiți de nea, cu pîrtia de săniuș și luciul gheții.

Copiii de la Școala de 8 ani nr. 151 din București au așteptat cu nerăbdare clipa reîntîlnirii cu colegii de școală pentru a le povesti cum s-au distrat.

Abia intrată pe poarta școlii, Liliana povestește plină de emoție despre orășelul copiilor, despre păpușa primită în dar de la moș Gerilă.

Zilelor de bucurie ale vacanței le-a luat locul o altă bucurie: munca de învățătură. Chiar din prima zi, pionierii clasei a IV-a B au dat răspunsuri bune la lecții.

În recreația mare, cîțiva membrii ai activului pionieresc discută despre noile acțiuni pionierești care vor fi organizate în noul trimestru.

Dragi cititori, vă urăm tuturor note bune în trimestrul care a început!

Foto-text: GR. PREPELIȚA

Prietena noastră CARTEA

Cărțile pentru copii se tipăresc în țara noastră în tiraje impresionante. În bibliotecile școlare, raionale și centrale întîlnești zilnic nenumărați copii. Ei sînt cititori pasionați. Din primele rafturi pînă la cele mai de sus copiii scotocesc, cercetează. Să nu le scape nimic!

Faptul că copiii sînt atrași puternic spre lectură ne bucură dar...

CUM CITIM?

De multe ori, consultînd caietele de lectură am constatat că elevii și-au ales bine cărțile, potrivit vîrstei, că au notat în caiet titlul, autorul, un mic rezumat, părerea personală asupra cărții. Din cele scrise, din cele discutate cu acești elevi se vede că n-au citit în grabă, că n-au sărit peste.. obstacole (care de cele mai multe ori sînt descrierile de natură, veștmintele sau interioarele unor clădiri), că au citit așezat, au meditat, au făcut legăturile necesare între natură și acțiune.

Cum citim? Dar și ce citim? Într-o discuție cu pionierul Popescu Dan învățătoarea i-a recomandat spre lectură o carte de Frații Grimm.

— Ah! a răspuns acesta, cu basmele am terminat de mult, acum citesc cărțile tatii. Îmi place istoria, el are adevărate tratate.

E bine că lui Dan îi place să citească, dar nu lucruri nepotrivite pentru vîrsta lui. Cît despre tratate, fără îndoială că la fiecare rînd întîlnește nu numai cuvinte neclare, dar și probleme pe care nu le înțelege. Și asta nu e bine.

După ce au citit o carte, pionierii simt nevoia să-și împărtășească părerea și colegilor. Pentru aceasta noi am organizat...

SERI LITERARE

La noi în unitate se desfășoară în mai multe feluri. De exemplu stabilim o carte: „Amintiri din copilărie“ de Ion Creangă și o dăm spre lectură. După un timp cineva din grupă în cazul cărții pomenite Romașcanu Mircea a făcut recenzia și la data fixată am discutat. Altădată dimpotrivă, recenzia a avut drept scop trezirea interesului pentru cartea respectivă. Atunci am citit doar o prezentare a cărții.

O ÎNTREBARE ? ȘI UN RĂSPUNS

ÎNTÎLNIRE CU AUTORUL

Cunoașterea de către pionieri a celor care nopți de-a rîndul au așternut pe hîrtie atîtea povestiri minunate are o mare importanță. De aceea sosirea acad. Victor Eftimiu la noi în școală a prilejuit nenumărate discuții. „Să-l întrebăm cum scrie“, „Să ne povestească despre eroii săi, dacă i-a inventat sau i-a cunoscut personal“... Ba unii voiau să știe ce planuri de viitor are.

În ziua stabilită pionierii l-au întîmpinat sărbătorește. Și autorul le-a vorbit despre „Omulețul“ său.

Altă dată, pionierii noștri au fost oaspeții. Un grup de pionieri, prieteni ai poeziei au mers la Casa Scriitorilor unde au discutat cu scriitorii Veronica Porumbacu, Violeta Zamfirescu, Ștefan Iureș, Nicolae Tăutu.

APOI CONCURSURILE

La început au loc în cadrul grupelor, apoi pe detașament și unitate. Unii au organizat concursul pentru „Cel mai bun recitator“. Și concurenții, pionierii Antonescu Ioan, Micloș Ioana, Davițoiu Daniela și mulți alții au știut nenumărate poezii despre frumusețile patriei, de recunoștință și dragoste față de partid, poezii pionierești. În detașamentele claselor a IV-a s-au întîlnit concurenții pentru „Cel mai bun povestitor“. Cu această ocazie Mihăilescu Constanța s-a dovedit cunoscătoarea celor mai interesante basme.

Am mai organizat și un concurs „Drumeții veseli“, de data aceasta întrecîndu-se cu pionierii unității de la Școala de 8 ani nr. 165. Apoi mai trebuie adăugate cîteva cuvinte și despre jocurile literare. „Lanțul povestirii“, „Cine-i autorul“ și multe altele, care sînt deseori folosite de pionierii noștri la sfîrșitul serilor literare.

ȘI ACUM DESPRE...

bibliotecă. Se știe că aici își dau întîlnire viitorii istorici, geografi, cei care recită înflăcărat ori murmură gînditori o doină.

La biblioteca noastră, tovarășa Poenescu Elena împreună cu pionierii mai mari au întocmit liste cu cele mai noi cărți recomandîndu-le potrivit vîrstelor, la gazeta de perete au scris articole despre cărțile citite, au făcut panouri în care au afișat coperțile unor cărți.

Munca cu cartea în școală, în unitatea de pionieri este o importantă sarcină, iar prin îndeplinirea ei contribuim la educația comunistă a pionierilor și școlarilor.

Prof. VICTORIA NEAGU
Școala de 8 ani nr. 169,
București

LA O SEARĂ LITERARĂ

La cercul nostru literar discutăm multe probleme interesante despre biografiile și operele scriitorilor noștri.

Nu de mult, am pregătit seara literară despre „Viața și opera lui Alexandru Sahia“. Pentru a ne putea completa cunoștințele în legătură cu tema propusă ne-am pregătit din timp. Am studiat condițiile de viață și epoca în care a trăit scriitorul, am citit lucrările sale. Cu toții am discutat despre viața lui Bozan și a tovarășilor săi din „Uzina vie“, am povestit „Ploaia din iunie“ și am caracterizat eroii pe care i-a descris scriitorul. Am învățat mult din această seară literară...

JINGOIU LILIANA
cl. a VI-a,
Școala de 8 ani nr. 119
București

PRIETENI APROPIAȚI

Biblioteca școlii noastre a devenit un loc îndrăgit de pionierii și școlarii din comuna noastră.

Volume de tot felul așezate cu grijă în rafturi își așteaptă cititorii. Aceștia vin și își aleg cu atenție cărțile dorite pe care le citesc cu multă plăcere.

Mulți dintre pionieri sînt cititori vechi. Nanu Maria, Vrînceanu Gheorghe, Toader Maria, Măriuț Maria, Mărtinaș Geta și încă mulți alții au completat pînă acum cîte 2 și 3 fișe, adică au citit zeci de cărți. Deși cititorii sînt mulți la număr, cărțile sînt păstrate cu grijă. Dacă se întîmplă însă, ca unele să se rupă le reparăm imediat. Cărțile sînt prietenii noștri apropiați.

ILIESCU ZENOVIA
Școala de 8 ani,
comuna Dulcești,
raionul Roman

Acasă la „Țăndărică!“

Vreți să facem împreună o călătorie plăcută și interesantă? Ei bine, atunci haideți cu mine în... lumea păpușilor! Nu vă speriați, nu trebuie să trecem peste mări și țări. N-avem decît să ne oprim la Teatrul de păpuși „Țăndărică“ din București. Și acum, haideți!

Iată-ne în fața teatrului împodobit cu multe afișe care anunță piesa *„Punguța cu doi bani“*, fie *„Elefănțelul curios“*, *„A fugit un tren“* și altele. Dar noi să cunoaștem mai întîi păpușile *„în viața lor particulară“* cum s-ar zice, adică în afara spectacolelor. Pe cine vreți să cunoașteți mai întîi? Pe cățelușul *Năsturaș*, pe ursulețul de catifea sau poate o fetiță cu ochi strălucitori de sticlă? Ei bine, dacă vreți să le întîlniți pe toate haideți să intrăm aici, unde scrie „Secția păpuși“.

— Ah, scuzați-ne, am crezut că aici întîlnim păpușile, de aceea am intrat.

— Ați nimerit foarte bine. Aici sînt toate păpușile sau mai bine-zis schițele lor, la care lucrăm noi, pictorii.

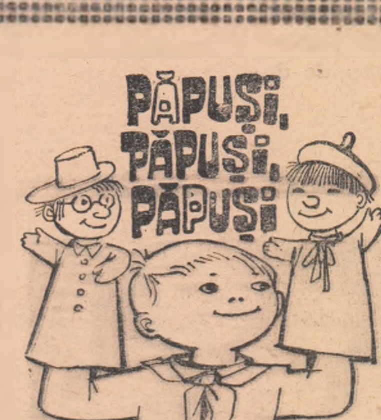
— Am vrea totuși să le vedem... „în carne și oase“.

— Desigur, se poate, numai că vă invităm să treceți mai întîi pe la atelierele în care strungul dă lemnului forma schițelor noastre, apoi la cel de sculptură și veți vedea cum păpușile capătă mîini, ochi, gură, păsările aripi, vulpile cozi, iepurii urechi. Nu trebuie uitat nici atelierul de pictură unde culorile desenează sprîncene, gene, fac obraji. Numai după toate acestea, păpușile capătă fiecare îmbrăcămintea potrivită, lucrată la atelierul special de croitorie. Și atunci veți putea sta de vorbă cu ele în liniște.

În liniște? Care liniște? Doar vedeți și voi, dragi copii, că nici o păpușă nu-i lăsată de capul ei. După ce atîția oameni s-au tot ocupat de ele, le-au construit, nici acum nu sînt singure. Zeci de artiști mînuitori se străduiesc să le însuflețească. *Elefănțelul* este tare curios și întreabă pe toată lumea fel de fel de lucruri, umblă ba la unul, ba la altul. Și merge, și merge, și se miră și-i plictisește pe cei din jur. Așa că artista mînuitoare Brîndușa Silvestru are de studiat multe mișcări ale elefănțelului. Cum să-i miște trompa? Dar capul? Cum să arate cît mai mirat și curios? Fiecare mișcare, fiecare lucru trebuie studiat îndelung, încercat de multe ori. Iat-o și pe Rita Stoian care o „învață“ pe *girafă* cum să se miște, Costel Popovici îl „inițiază“ pe *struț*, Valeriu Simion are grijă de *crocodil*, Dorina Tănăsescu îl însuflețește pe *Țăndărică*. Dar mai sînt încă zeci și zeci de mînuitori ai zecilor și zecilor de personaje din diferite piese.

După cum vedeți, dragi prieteni, e mult de lucru în lumea păpușilor. Și trebuie să le înțelegem că sînt atît de ocupate. Au dat de la înființarea teatrului și pînă acum 7 000 de spectacole, în fața a peste 200 mii de spectatori în fiecare an. Ele au fost și în turnee prin numeroase țări, au cucerit premii importante la concursuri internaționale. Ei, și-acum urînd păpușarilor... puternice aplauze, să ne încheiem vizita!

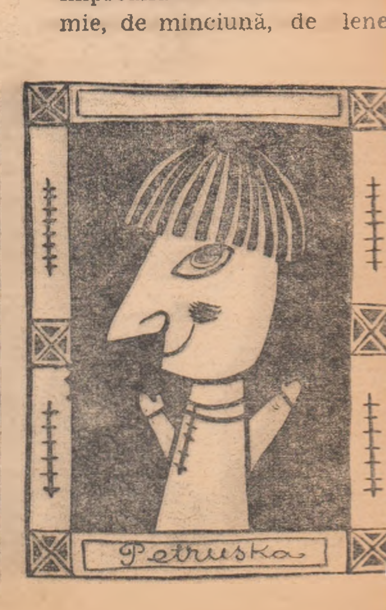
ELENA MANESCU

Să ne prezentăm...

Vasilache sînt eu, cel cu căciulă și cu brîu. M-am născut cu sute de ani în urmă din fantezia poporului și am trăit pe aceleași plaiuri cu voi, dragi copii. Să nu credeți că mă laud, dar am făcut să rîdă mulți copii și chiar oameni mari! Au rîs împreună cu mine de lăcomie, de minciună, de lene,

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

PRIN ORAȘELE PATRIEI

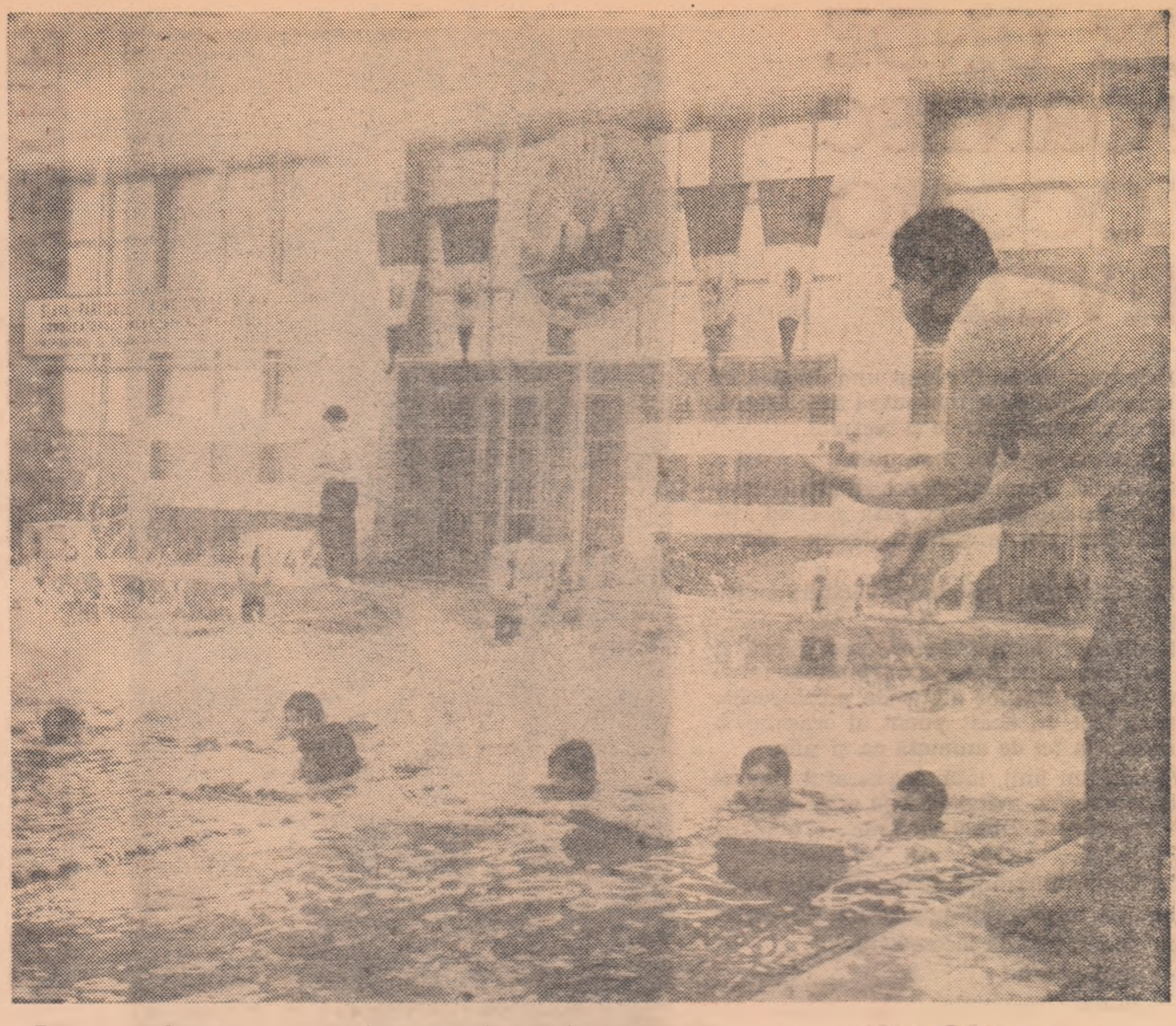
Eroii acestui reportaj, pionierii detașamentului claselor a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 7 din Galați pot fi văzuți în fiecare vacanță colindînd pe drumurile patriei, vizitînd orașe, fabrici, uzine, oprindu-se în locuri care vorbesc despre trecutul de luptă al clasei muncitoare. Dar excursiile și drumețiile ei nu le întrerup nici chiar în cursul trimestrului ! Nu de mult, ei au organizat o interesantă călătorie avînd drept scop vizitarea unor orașe și construcții noi pe harta țării. E drept, călătoria nu a durat decît... o oră și jumătate, iar pentru efectuarea ei nu a fost nevoie decît de mijloace de transport imaginare, întrucît au călătorit pe... hartă, totuși pregătirile făcute au fost la fel de minuțioase ca și pentru o călătorie obișnuită. Iar prin cele văzute, călătoria lor, deși imaginară, poate echivala cu oricare dintre călătoriile lor obișnuite. Și e firesc să fie așa. Timp de aproape o lună de zile pionierii au răsfoit cărți, ziare, reviste, au învățat cîntece, dansuri, au strîns fotografii, au confecționat din pînză roșie și șnur alb o hartă a patriei, iar în locurile în care urmau să se oprească au instalat beculețe. Fiecare dintre pionieri a avut o sarcină precisă. Iată și ziua adunării. Pentru prima dată într-o călătorie au și... invitați : o seamă de pionieri fruntași, membri ai activelor pionierești din unele școli ale orașului. Cu toții fac cerc în jurul hărții. Se aprind primele beculețe. Mai multe glasuri murmură un cîntec : „Răsună valea, răsună valea / De la Bumbești la Livezeni / Și crește calea și crește calea / Peste ponoare și poieni". Vorbește pioniera Partenie Maria : „Era în primii ani după eliberare. Partidul i-a chemat pe oamenii muncii să schimbe fața țării. De peste tot se anunță brigăzile de voluntari. Faptele lor de la Bumbești-Livezeni, Agnita-Botorca, Salva-Vișeu vor rămîne pentru totdeauna fapte eroice".

Se aprind alte beculețe. Călătoria o conduce acum Turlacu Doina : „Uitați-vă, aici s-a înălțat un oraș nou. Un oraș, al tinereții — Orașul Victoria"!

De aici pînă în capitala țării putem folosi drept mijloc de transport un... elicopter ! „Pilotul" este Borcan Elena, care ne arată Casa Scînteii, noile magistrale, Sala Palatului R.P.R., cartierele de blocuri noi, iar ajutorul său, Popescu Dana recită o poezie închinată orașului iubit, București.

Trecem mai departe prin Onești, Săvinești, unde dansatoarele detașamentului ne prezintă un dans cu eșarfe de relon, sau pe malul însorit al mării, unde strălucesc limpezi în soare perlele Mamaiei. Și acum să ne grăbim : de la Combinatul de hîrtie și celuloză din Brăila, pînă la Galați nu mai e decît un pas. Iordan Magdalena recită : „Ținglina fostă un maidan odată / Ne pare o grădină minunată / Copacii ei, noi blocuri zvelte-n soare / Cu linii și culori de sărbătoare". Și această grădină crește pe zi ce trece. Se înalță combinatul siderurgic, iar alături de noua noastră școală apar alte și alte școli cu geamuri mari, luminoase prin care soarele intră în voie. Școli în care noi creștem mari, și în care învățăm istoria nouă a patriei, pe care poporul nostru o făurește sub conducerea partidului...

R. ADRIAN

Frigul, zăpada nu-i sperie pe „încercații" înotători. De fapt, nici n-ar avea rost ; la bazinul acoperit de înot de la Floreasca, temperatura este cum nu se poate mai potrivită. Așa că elevii Școlii sportive nr. 1 din București sînt prezenți la antrenament.

MICI ARTIȘTI MÎNUITORI

De unde se aud oare cascadele de rîs ? De ce-o fi atîta veselie după ușa aceea ? A, misterul se dezleagă repede dacă citești afișul de pe ușă : „Astăzi mînuitorii cercului de de păpuși prezintă piesa : „De ce fuge cîinele după pisică" de Tudor Mușatescu. Ei, da, acum este de înțeles. Se știe doar că Teatrul de păpuși al Palatului pionierilor din București prezintă frumoase și interesante piese pentru copii. Spectatorii îi aplaudă cu entuziasm pe cățeluș, pisică, iepure sau ursuleț, dar mai ales pe cei care-i mînuiesc cu atîta siguranță, adică pe micii artiști mînuitori.

Iată, în fotografie, un moment din pregătirea unui nou spectacol.

i-am biciuit pe cei care trăiau din munca altora. Alături de mine, iată, stau frații mei : Petrușka, călător neobosit al meleagurilor ruse, Kaspar, originar din țările germanice, Polichinelle, ghidușul poporului francez. Sîntem frați, deși ne-au dat naștere popoare diferite. Prin graiul nostru de păpuși am făcut cunoscute în lume voioșia popoarelor noastre, dorința lor de a trăi în pace.

Desene de
ELLA CONOVICI
pictor scenograf
Teatrul „Țăndărică"

Cum să construim o păpușă?

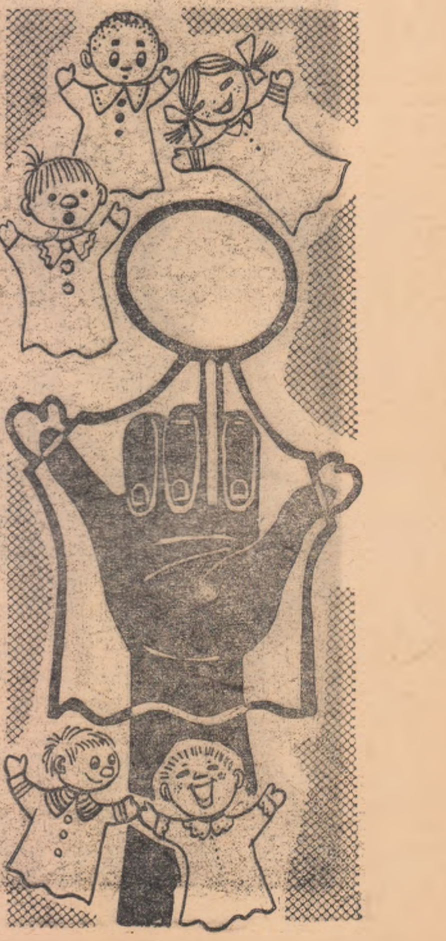
Luăm un creion sau un bețișor de mărimea unui creion, pe care-l ungem pînă la jumătate cu clei. Porțiunea unsă cu clei o înfășurăm cu un strat de vată nu prea gros pe care-l legăm strîns cu ață ; ungem vata din nou cu clei (nu prea gros) și înfășurăm un nou strat de vată pe care-l legăm din nou cu ață. În fine, înfășurăm totul într-un strat gros de vată, în așa fel ca să ajungem la mărimea unei gutui. Peste ghemul astfel obținut trecem un ciorap vechi de-al mamei, căruia i-am tăiat talpa. Legăm ciorapul întîi în creștetul capului, tragem bine ciorapul, facem o nouă legătură sub ghem pe creion. Cu o bucată de jerseu milanez roz, acoperim ghemul întinzînd materialul bine, fixîndu-l cu ace de gămălie, tăiem ceea ce depășește, îndoim marginile spre interior și le coasem avînd grijă să dăm ghemului forma definitivă a capului.

Doi nasturi negri, prinși cu ață și ac, vor forma ochii. Un nasture roșu va fi gura, iar un ghemotoc de vată îmbrăcat în același jerse roz va fi nasul. În loc de păr, îi puneți în cap fire de lînă legate ca un ciucure, sau fire de tei de legat vița, cîlți sau sfoară făcute snop. Îl fixați în creștetul capului cu clei sau ață și-l tundeți după cum vreți : cu breton sau codițe și astfel capul este gata.

Corpul păpușii, adică de fapt îmbrăcămintea ei, o croiți din orice pînză în felul următor :

Stringeți în palmă cele trei degete (arătător, mijlociu și inelar) și prindeți între arătător și mijlociu — după cum vedeți în desen — restul de creion neîmbrăcat. Depărtați cît puteți degetul mare și cel mic și în această poziție aplicați mîna pe o coală de hîrtie albă. Cu creionul, desenați pe hîrtie conturul mîinii cu degetele depărtate și al gîtului. Prelungiți linia în jos cu un lat de palmă dincolo de încheietura mîinii. Desenul alăturat va constitui tiparul după care croiți rochița, avînd grijă cînd tăiați pînza să fie peste tot mai mare cu două degete. O coaseți fixînd apoi gîtul hăinuței de capul păpușii. Un gulераș sau un șorțuleț pot completa îmbrăcămintea păpușii.

HONORA LUPAȘCU
de la Teatrul „Țăndărică"

ORAŞUL NU DOARME NICIODATA

DE UNDE PORNESC LOCOMOTIVELE

Orele nopţii s-au depănat una după alta, E tîrziu : străzile au început să se golească, la fel şi cinematografele şi teatrele.

Liniştea se lasă tot mai mult...

Se pare că Bucureştiul, oraşul atît de frămătător în cursul zilei, e gata şi el să aţipească. Dar nu, oraşul nu doarme niciodată...

Gara de Nord. Pe peron, călători mulţi, mişcare.

Răsuflarea locomotivelor, care pleacă şi vin neincetat, încrucişîndu-şi luminile farurilor cu şirul liniilor albite de promoroacă, reflectă aici, în acest punct al oraşului, o activitate la fel de animată ca şi ziua.

Pe una din linii, iată, acceleratul Bucureşti-Timişoara, avînd în faţă o monumentală locomotivă Diesel electrică, e gata de drum lung.

Cu felinarul luminat de un sîmbure verde de lumină, impiegatul de mişcare, Gheorghe Popa, se apropie de locomotivă.

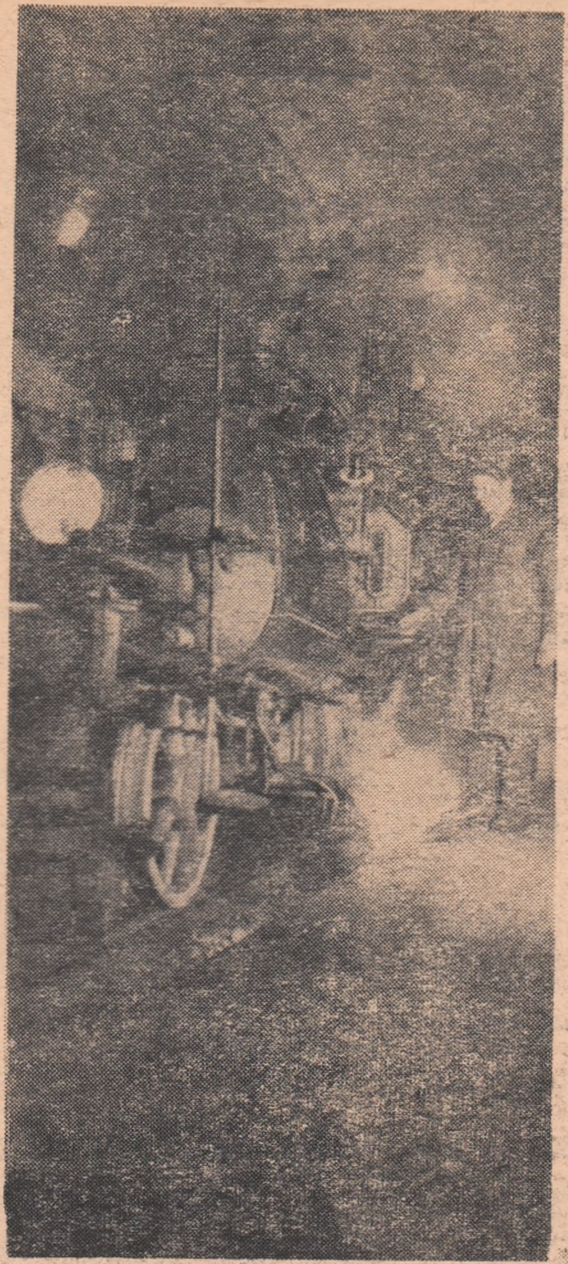
— Bună-seara !

— Bună, răspunde mecanicul din cabină scoţînd capul pe fereastră, aşteptînd semnalul de plecare.

Impiegatul îşi controlează ceasul de la mînă, îşi mai aruncă privirea la unul din ceasurile de pe peron, apoi ridică felinarul.

— E timpul ! Liber, tovarăşe mecanic !

Două semnale scurte, şi locomotiva se urneşte din loc, sfîşiind întunericul. Călătorii stau în siguranţă, în compartimentele încălzite, confortabile. Dimineaţă, trenul, condus cu pricepere de mecanicul Ion Boiangiu, îşi va anunţa sosirea în gara Timişoara...

La puţin timp după plecarea în cursă a lui Ion Boiangiu, în aceeaşi noapte, dar spre direcţia Iaşi şi cu o locomotivă obişnuită a plecat în cursă şi mecanicul Radu Tudor.

POPAS LÎNGĂ... ŞAPTE VETRE

Căldură plăcută, aer curat.

Dincolo de ferestre, afară, se zăresc, suspendate în ceaţă, şiraguri albe de becuri electrice, ce luminează străzile. Din cînd în cînd, răzbate uruitul unui tramvai sau al vreunui autobuz.

Dar, să rămînem cîtva timp aci la „Steagul roşu“, la fabrica de pîine, unde am ajuns acum.

Malaxoare automate, puternice, supravegheate îndeaproape de meşteri în halate imaculate, frămîntă de zor tone de aluat

Alături, şapte guri de cuptoare scapără prin nişte deschizături, flăcări iuţi ; „arcuri“ de căldură împing acele manometrelor.

— Au trecut douăzeci şi cinci de minute, constată maistrul Nicolae Popescu, ascultînd încîntat duduitul flăcărilor.

Obloanele de la gura celor şapte vetre enorme se ridică rînd pe rînd şi brutarii scot la iveală, pe lopeţi cu cozile lungi şi subţiri, pîinişoare rumene, japoneze , colaci împletiţi, franzele.

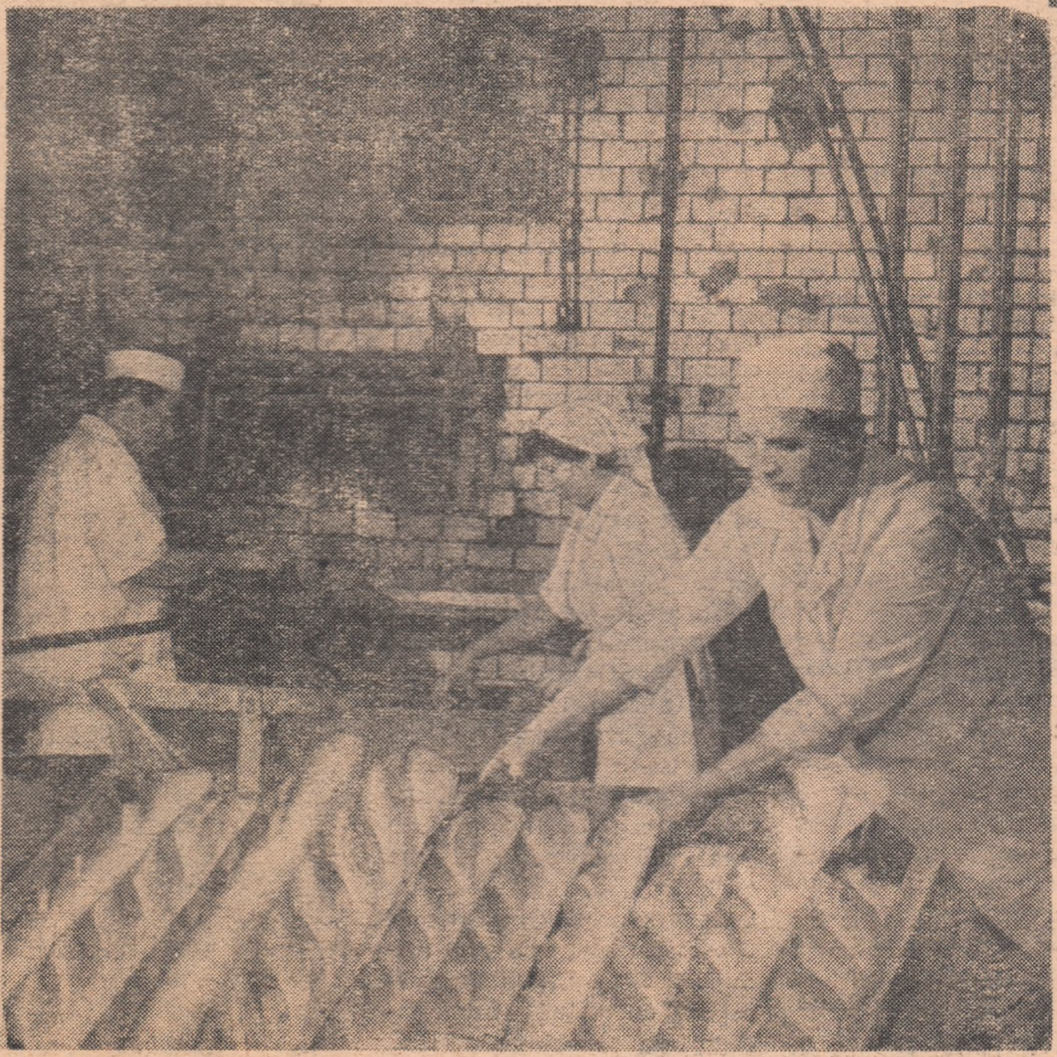
Coşurile cu pîini calde se umplu unul cîte unul, sînt depozitate într-o cameră alăturată de unde, în zori, maşinile fabricii le vor duce la diferite centre, să le aibă cumpărătorii la îndemînă, proaspete

— Cam cîte franzele faceţi într-un schimb ? am întrebat.

— Circa 15 000, răspunde maistrul. Dar sortimentele noastre nu se rezumă la franzelărie, pîine neagră sau intermediară. Şi, adulmecînd aerul, adaugă : se simte, nu ?

O aromă de miere de albine înţeapă nările, ne indică locul de unde vine. Şi iată-ne într-o altă încăpere, în faţa unei maşini noi-nouţe. Pe o parte intră aluatul, iar pe altă parte, trecînd prin cuptoare, ies... biscuiţi fierbinţi, în rînduri egale. Coacerea lor durează doar cîteva minute.

Butoiaşul de alături, bătut în cercuri şi plin ochi, ne lămureşte şi o întrebare, în legătură cu aroma de flori de cîmp, ce se simte aci : biscuiţii pe care copiii îi savurează lîngă ceaşca cu cafea sau cu lapte, au în ei şi miere de albine. Miere curată, ca lacrima.

Meşterii brutari scot din cuptoare pîini calde, rumene.

Datorită îngrijirii medicilor, Steluţa se simte bine acum, a adormit.

OAMENI ÎN ALB

E trecut de miezul nopţii. Deodată, brusc, sună telefonul. Sună insistent.

Emilian Pîrcu, medicul de gardă, ridică receptorul.

— Da, aici Spitalul de copii „Emilia Irza“. Are febră ? ... 39 ?... Da, numaidecît !

O maşină goneşte pe străzi întortochiate, cu viteza. E vorba de sanatatea unui copil ! Curînd, maşina ajunge în faţa spitalului, opreşte Steluţa, fetiţa adusă de urgenţă, e urcată în salon. Are febră, tuşeşte. Diagnosticul ? Pneumonie ! S-a dat cu săniuţa cam mult, a alergat prin ger, apoi, transpirată, a băut apă rece...

Medicul, ajutat de asistenta Eva Necula, dă fetiţei toată îngrijirea, veghează ore în şir lîngă ea. Temperatura scade, fetiţa îşi recapătă vioiciunea, este în afară de orice pericol

... Şi poate că în clipa cînd apar rîndurile de faţă, Steluţa s-a şi întors acasă, bucuroasă că s-a însănătoşit !

EPILOG

Te trezeşti din somn, cauţi comutatorul cu mîna, răsuceşti şi, întunericul se risipeşte, camera se umple de lumină

Lucru firesc.

Mergi la robinet, îl deschizi, şi apa gîlgîie proaspătă, rece...

Firesc. Cum firesc e să găseşti în zori, la magazine, pîinea rumenă, laptele proaspăt înbuteliat în sticle curate, să găseşti străzile care duc spre şcoală strălucind de curăţenie, iar clasele să te întîmpine cu caloriferele încălzite.

Nu-i cunoşti pe cei care fac toate acestea, dar trebuie să ştii că în timp ce tu, copil de şcoală, dormi, ei lucrează cu hărnicie. Şi mecanicul de locomotivă, care a pornit în noapte să înfrunte depărtările ducînd călătorii la timp la destinaţie, şi medicul de gardă care a salvat-o pe Steluţa, operatoarele din schimbul de noapte de la telefoane, ca şi cei care asigură apa sau fac să înflorească în miezul nopţii, în globurile de sticlă ale becurilor, lumina..

Oraşul, prin munca lor anonimă, dar plină de însufleţire, nu doarme niciodată !

Pagină realizată de : AL. DINU IFRIM şi GR. PREPELIŢA

LENIN şi copiii

La 21 ianuarie se împlinesc 40 de ani de la moartea lui V. I. Lenin

O trăsătură minunată a lui Lenin era marea lui dragoste pentru copii. Această dragoste se manifesta la el într-un mod cu totul special, aşa cum se întîmplă la oamenii cu multă personalitate şi sensibilitate.

...După una din cuvîntările ţinute de Lenin la Fabrica „Triohgornaia manufactura", copiii muncitorilor au dat o mică serbare, cu recitări şi cîntece revoluţionare. Vladimir Ilici i-a ascultat cu atenţie şi cu plăcere.

După serbare, a întîrziat la clubul fabricii, unde s-a întreţinut îndelung cu muncitoarele, răspunzînd şi la numeroasele lor întrebări.

Un puşti, să fi avut cel mult şase-şapte ani, s-a apropiat de Vladimir Ilici cu cuvintele:

— Nene Lenin, şi eu sînt bolşevic şi comunist!

Vladimir Ilici a izbucnit în rîs şi, luînd copilul în braţe, a exclamat:

— Iată ce oameni minunaţi creştem noi! Abia a învăţat să umble şi e comunist!

Deşi problemele de stat nu-i dădeau o clipă de răgaz, Vladimir Ilici găsea totuşi timp să se intereseze dacă copiii din Moscova au fost suficient aprovizionaţi cu lapte sau legume.

Cînd sovhozul „Lesnîe poliani" de lîngă Moscova a început să aprovizioneze spitalele şi creşele din oraş cu lapte şi alte alimente, Vladimir Ilici a salutat din toată inima această măsură a organelor locale. A cerut să fie susţinută, extinsă şi să se creeze în jurul Moscovei o reţea de mari gospodării de stat, care să dea copiilor lapte din belşug.

...Interesul lui Lenin pentru copii era cu totul deosebit. Toţi cei care l-au cunoscut au putut observa cu cîtă atenţie şi seriozitate se purta el cu copiii.

La Gorki l-am văzut de multe ori plimbîndu-se cu nepoţelul său, Vitea, fiul lui Dmitri Ilici Ulianov. Discuta cu el ca şi cum ar fi fost un om mare, îl punea să citească cu voce tare basme şi poezii. Ilici rîdea din toată inima cînd îl asculta pe băieţaşul acela de şase ani.

Lenin mai era „prieten" şi cu Verocika, fetiţa îngrijitoarei de la vila lui Bonci-Bruevici din Taraskova. Era o „prietenie" foarte strînsă. Verocika îl întîmpina întotdeauna cu mare bucurie pe „nenea Volodia", făcea plimbări îndelungate cu el şi-i povestea totdeauna cu lux de amănunte cîte ceva. La plimbare, Ilici o ţinea de mînă, o asculta atent, şi din cînd în cînd se încrunta sau rîdea cu hohote.

Toată viaţa sa, Vladimir Ilici a fost un mare şi sincer prieten al copiilor. Îi iubea, îi înţelegea şi avea încredere în ei.

(fragmente din volumul „ŞASE ANI CU LENIN" de S. K. Ghil).

Fragment din lucrarea „Discuţie la mesteceni" de N. N. Jukov, pictor sovietic.

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

PE GHEŢUŞ

Fiecare anotimp îşi are frumuseţile sale. Chiar şi iarna cea zbîrlită şi friguroasă vine cu darurile ei, mai cu seamă pentru anii copilăriei.

Iată, Iliuţă Rîza din comuna Valea Largă, raionul Luduş, ne informează despre un concurs de patinaj, care le-a făcut mare plăcere celor 32 băieţi ce s-au întrecut sub supravegherea unui tovarăş profesor. Gheţuşul era tocmai potrivit, iar voia bună le stăpînea inimile. Acolo, în acea parte a localităţii unde s-au adunat elevii la concurs, se ridică un deluşor parcă anume făurit pentru asemenea folosinţă. Te duc patinele la vale ca într-un zbor al vîntului. Scrie Iliuţă: „Cum porneam din deal nici nu ştiam cum coboram dealul. Parcă zburam nu altceva. Ne simţeam uşori ca pana".

Îmi închipui ce plăcut şi ce frumos a fost acest concurs. N-ar strica să se organizeze asemenea acţiuni în cît mai multe locuri. Pionierii să ia iniţiativa şi să antreneze cît mai mulţi elevi. Bineînţeles, totul să se petreacă în cea mai perfectă ordine şi disciplină.

Orice concurs are un cîştigător. În cazul de faţă cîştigătorul a fost Rîza Ioan. Felicitările mele, dragă Ionică! Mă bucur că ai ieşit cel dintîi.

Dar aud că ai cîştigat mai înainte şi un concurs de săniuţe şi că ai primit insigna de polisportiv. Aceasta înseamnă că meriţi încă o dată felicitări.

Şi totuşi, ceea ce mă bucură cel mai mult în legătură cu tine e cuprins în următoarele cuvinte din scrisoarea lui Iliuţă:

„Dar Rîza Ioan nu se mîndreşte cu aceasta, ci vrea să obţină şi premiu la învăţătură".

Adică, după cît înţelegem, nu eşti un om fălos, îngîmfat. Nu te umfli în pene că ai ieşit învingător la aceste concursuri sportive, ci priveşti cu seriozitate sarcina ta de elev şi pionier. Cu modestie te străduieşti să obţii cele mai bune rezultate în toate domeniile.

Aceasta e o foarte bună comportare. Eu unul, drept să-ţi spun, am văzut destui elevi care, după primul lor succes, se cred mai grozavi decît toţi, îşi închipuie că nasul lor e mai presus de al celorlalţi şi, culcîndu-se pe o ureche, ajung din fruntaşi codaşi. Oare nu e păcat să ajungi la coadă după ce ai arătat că poţi fi în frunte?

În legătură cu sportul aş mai avea două vorbe de spus. Ocupaţi-vă de sport cu toţii. E deosebit de frumos şi folositor. Dar nu confundaţi sportul cu învăţătura. Fiecare îşi are locul său. Dacă eşti un bun patinator, aceasta nu te scuteşte de a fi şi un bun elev. Dimpotrivă, oricît de bine ai patina, dacă n-ai să înveţi bine, nu îţi vei îndeplini datoria faţă de tine însuţi şi faţă de patria ta. Deci, dragă Ionică, rămîi aşa cum te-a zugrăvit Iliuţă.

Eugen Frunză

Familia profesorului Saparalev de la Institutul pedagogic din Ural iubeşte tare mult muzica. Dar cel mai talentat muzician dintre membrii familiei este Iurocika, o fetiţă de şapte ani. Ea cîntă la pian de la vîrsta de trei ani.

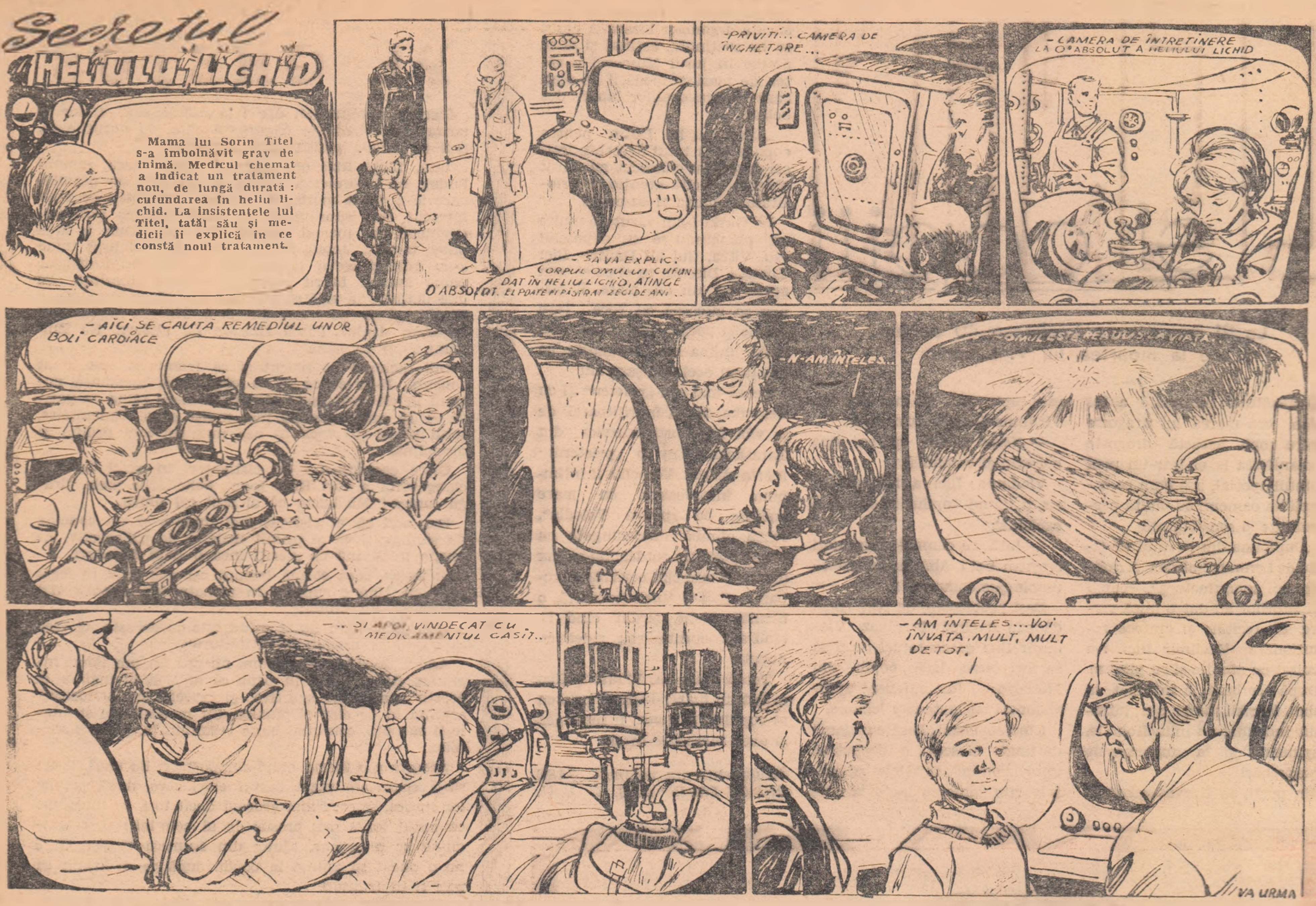

În cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei

A intrat în tradiţia harnicului nostru popor ca sărbătorile naţionale să fie întîmpinate muncitoreşte, cu depăşiri de plan, cu realizări de economii, cu ridicarea calităţii produselor. Anul acesta poporul nostru va sărbători un eveniment de mare însemnătate istorică — a XX-a aniversare a eliberării patriei. În cinstea acestui eveniment încă de pe acum oamenii muncii din întreprinderi se angajează în însufleţite întreceri socialiste. În jurul marilor furnale, lîngă maşinile de filat şi de ţesut, în atelierele S.M.T., în laboratoare, pretutindeni domneşte aceeaşi voioasă animaţie, aceeaşi dragoste pentru patria noastră liberă, dragoste exprimată prin munca mereu însufleţită. La Reşiţa oţelarii şi furnaliştii se angajează să producă peste planul de stat mii de tone de fontă, de oţel, de laminate finite, să depăşească sarcinile anuale de plan cu 7 000 000 lei la producţia marfă, să realizeze economii la preţul de cost în valoare de 4 000 000 lei. Aceste angajamente, care fac onoare oamenilor muncii din ţara noastră dovedesc dorinţa lor de a contribui la înflorirea patriei cu întreaga lor putere de muncă, printr-o bună organizare a muncii, o continuă grijă pentru ridicarea nivelului profesional.

Asemeni siderurgiştilor reşiţeni sînt metalurgiştii de la Vulcan, minerii din Lupeni, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul ţării. Constructorii navali de la Şantierul Olteniţa s-au angajat să depăşească planul producţiei globale cu 1 500 000 lei, iar colectivul de muncitori, ingineri şi tehnicieni din Intreprinderea forestieră Reghin să depăşească planul producţiei globale cu 3 000 000 lei pînă la 23 August. Constructorii de utilaj greu de la Uzinele „Progresul" din Brăila se angajează să depăşească producţia globală cu 6 000 000 lei. Mecanizatorii de la S.M.T. „23 August" regiunea Dobrogea se angajează să depăşească planul cu 3 400 hantri şi prin reducerea preţului de cost să realizeze economii în valoare de 99 000 lei.

Pretutindeni în patria noastră, oamenii muncii întîmpină cum se cuvine a XX-a aniversare a eliberării patriei.

Benjamin FRANKLIN

1706
1790

Electricitatea în atmosferă a fost dovedită și de cunoscuta experiență făcută de Benjamin Franklin cu zmeul. În anul 1754, Benjamin Franklin a înălțat pe timp înnorat un zmeu. La capătul sforii de care era legat zmeul, a legat un inel metalic pe care l-a ținut în mînă cu o batistă de mătase. Ploaia căzută a udat sfoara și a făcut-o astfel bună conducătoare de electricitate. Obținînd scîntei între inel și o cheie de metal, Benjamin Franklin a dovedit astfel existența electricității în atmosferă.

Benjamin Franklin s-a născut la 17 ianuarie 1706 — la Boston (S.U.A.). De mic copil el a vădit aptitudini pentru citit și învățat deși nu avea posibilități materiale. Tatăl său, lumînărar de profesie, dorea ca feciorul lui să-l ajute în muncă, dar Benjamin nu era atras de meseria tatălui său. Mai tîrziu, el refuză să se facă preot — după insistențele familiei — și intră la vîrsta de 12 ani ucenic la tipografia fratelui său. În această perioadă el muncește și se întreține singur din munca de tipograf. Totodată citește cu nesaț o serie de cărți, învață singur limba franceză, italiană și spaniolă. Mai tîrziu, Franklin pleacă la Londra cu scopul de a se perfecționa în meseria sa. Aici el lucrează tot ca tipograf fiind apreciat pentru calitatea muncii sale. La Londra Franklin cunoaște o serie de oameni de știință care îl țin la curent cu diferitele cercetări și descoperiri.

Reîntors în patrie, Franklin pe lîngă munca sa din tipografie se ocupă și de formarea lui și își începe activitatea publică. Franklin pune în activitatea sa pasiune, și în tot ceea ce a întreprins a dovedit rațiune. El a înțeles năzuințele poporului american care lupta în acea perioadă pentru libertate.

Scriitor și deputat în parlament, Franklin înființează în anul 1740 o școală publică, care va deveni mai tîrziu Universitatea din Pennsilvania. Pasionat de cercetările fizice, mai ales de electricitate, Franklin în anul 1747 dă definiția electricității și construiește prima baterie electrică din lume. Cu ajutorul experienței cu zmeul, Franklin își verifică teoria asupra electricității și demonstrează necesitatea paratrăsnetului, care este inventat tot de el. Cunoscut și apreciat de întreaga omenire, Franklin refuză să aibă vreun avantaj material de pe urma inventării paratrăsnetului.

Tipograf și scriitor, om de știință și patriot, Franklin a avut o activitate multilaterală. Mare cetățean al patriei sale, democrat convins el a luptat pentru independența țării, pentru desființarea sclaviei care exista în aceea perioadă în S.U.A.

La 12 aprilie 1790, în vîrstă de optzeci și patru de ani, Benjamin Franklin moare. Întreaga viață și-a închinat-o muncii, științei și poporului său.

RODICA ALBU

FIZICA DISTRACTIVĂ

O experiență simplă care demonstrează presiunea atmosferică: se ia o sticlă pentru oțet, colorată sau incoloră și se umple cu apă. Sticla se astupă cu degetul și se întoarce cu gura în jos într-o farfurioară plină cu apă, astfel ca gîtul sticlei să se găsească în apă. Cînd vom lua degetul vom observa că apa nu curge, presiunea aerului de la suprafața apei din farfurie menține apa în sticlă.

Dacă-n jurul sticlei se fixează un inel de tablă la un suport de lemn, poate servi și ca adăpătoare automată pentru păsări. Adăpătoarea funcționează astfel: dacă nivelul apei din farfurie scade, aerul pătrunde în sticlă și apa începe să curgă în farfurie pînă cînd gura sticlei cufundată în apă împiedică aerul să pătrundă și apa nu mai curge. Și iată cum adăpătoarea este mereu umplută cu apă proaspătă.

ADĂPĂTOARE BAROMETRICĂ. LICHIDUL SE DILATĂ ...ȘI SE EVAPORĂ

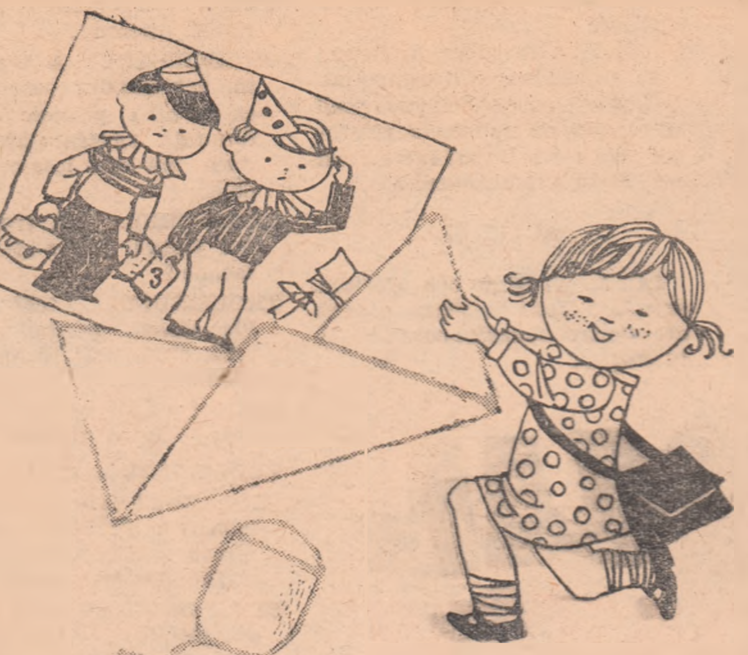
Pentru a demonstra acest fenomen fizic se ia un balon de sticlă și se umple cu apă colorată, apoi se astupă cu un dop prin care trece un tub subțire de sticlă, al cărui capăt de jos intră în lichidul colorat. Încălzim balonul într-un vas cu apă călduță. Apa din balon va coborî, apoi se va ridica în tubul

subțire. Care este explicația? a). Lichidul a scăzut deoarece s-a dilatat balonul de sticlă; b). Lichidul colorat s-a ridicat în tubul de sticlă căci el s-a dilatat mai mult decît sticla... și se evaporă.

Se iau două vase cu apă, primul este o farfurioară întinsă, iar al doilea un pahar. Ce observăm după 24 de ore dacă lăsăm ambele vase în camera încălzită? a). Apa pusă în farfurioară se evaporă de la o zi la alta. b). Aceeași cantitate de apă pusă în pahar se evaporă mai încet; — Observăm, cu cît suprafața vasului este mai întinsă, apa se va evapora mai repede.

UN „DUO"

de MIRCEA SÎNTIMBREANU

Sînt doi băieţi: Sanda Costel şi Ruxanda Constantin. Numele aproape gemene, atitudinile la fel, sînt în aceiaşi clasă, a VI-a B, la aceiaşi şcoală, în acelaşi oraş. Un „duo", după cum vedeţi... Corespondenta noastră, Bolboceanu Elena, de la Şcoala medie „Vasile Roaită" din Rîmnicu Vîlcea ne aduce la cunoştinţă „repertoriul" acestei perechi: „trag fetele de cozi, trag scaunul de sub ele, se trezesc vorbind în timpul orelor". Există şi o deosebire între cei doi şi corespondenta o subliniază: primul are nota 3 la matematică, al doilea 6.

Ce-i drept, de acum cîteva săptămîni, de cînd a fost expediată corespondenţa, lucrurile s-or fi schimbat radical. Poate că între timp, dîndu-şi toată silinţa, al doilea a obţinut un 3 şi viceversa. Admitem această răsturnare de valori pentru că cei doi formează într-atît un cuplu, încît nu e de mirare să-şi egaleze peste noapte performanţele. Sînt doar băieţi tineri, clocotitori de energie, zel şi inventivitate şi e greu de presupus că în trudnica lor îngemănare, unul din ei să se dea bătut. Spectacolul continuă! Dacă Sanda, de pildă, îşi vîra ghiozdanul în bancă zvîrlindu-l direct din curte, pe geam, Ruxanda, nu încape îndoială va reuşi acelaşi lucru, dar pe oberliht. Dacă, în schimb, Ruxanda, cu ghiozdan cu tot, va intra pe oberliht, Sanda se va strădui să-l depăşească: el va intra pe coş. Aşa? va spune geamănul. Ei bine, mă voi strecura în clasă pe gaura cheii... Spectacolul continuă! De aceea nu sîntem convinşi că de atunci n-a putut avea loc şi un astfel de dialog: — „Eu am luat un 6 la matematică! — Dar eu pot lua 3. Sîc! — Şi eu 1. Sîc! Sîc! Cu atît mai mult cu cît de atunci s-au dat şi tezele şi pentru ultima performanţă era de ajuns să... facă o fiţuică. Ah, ce teren de noi recorduri pentru cuplul nostru! Gîndiţi-vă: „Eu fac un metru pătrat de fiţuici!" (Sanda) — „Şi eu un hectar!" (Ruxanda). — „Eu le ascund în pavilionul urechii!" (Sanda) — „Şi eu sub plomba de la dinte!" (Ruxanda) etc. etc.

Credem aceasta pentru că, pe ici — pe colo există în şcolile noastre asemenea „duete" de ambiţioşi. Şi dacă din teancul de corespondenţe am ales-o pe aceasta şi semnăm pentru ea „Adeverinţa de primire", este tocmai pentru că problema merită atenţie. O spune şi corespondenta noastră: „Noi am vrea să-i aducem în colectiv, dar ei nici nu se sinchisesc. Oare de ce?".

De ce? Pentru că sînt ahtiaţi după succes! Au ajuns „vedete" în clasa a VI-a B şi nu pe o cale uşoară. Ce, e uşor, credeţi, să îţi clădeşti faima şi succesul pe ţipetele unor fete trase de cozi? Sau, să te faci celebru, prin cucuiele pe care le distribui? Să te poceşti cu un 3 de dragul celebrităţii? Ce, e uşor să nu roşeşti în asemenea cazuri? Haida, de... întrebaţi-i pe cei doi bufoni — ucenici! — Ehei!, o să ofteze, asta cere exerciţii zilnice de îngroşare a obrazului...

Survine apoi obişnuinţa. S-au obişnuit să se simtă în clasă întocmai ca sub cupola unui circ. Asta pe de o parte. Pe de altă parte ei ştiu prea bine că la circ „numerele" trebuie schimbate. Monotonia duce la plictis. Cu formidabila lor personalitate artistică cei doi nu pot să ignoreze arta. Şi caută noi „numere". Probabil că se află la impas. Din corespondenţă apare că fantezia le-a cam secătuit. Trag cam de multişor fetele de cozi... Şi atunci? Cred că aici trebuie să intervie colectivul! Ei nu se sinchisesc de multe, dar e clar că au un lucru la inimă, altminteri n-ar mai fi un „duo": SUCCESUL LOR. Sugeraţi-le să-şi schimbe „numele". Să facă lucruri noi, mai grele! Vor rămîne cu gurile căscate, vă asigur, cînd vor auzi despre ce e vorba. Ceva ce cere stăpînire de sine, o voinţă formidabilă! Dar ce? Despre ce e vorba? Iată: să nu mai tragă fetele de cozi, să nu mai tragă scaunul de sub ele, să nu mai tragă chiulul... Să devie vedetele unei purtări civilizate. Vor putea? E greu, ştim, dar cei doi pot birui greutăţi şi mai mari. Da, nu e uşor. Reuşesc totuşi sute de mii de copii. Şi Sanda şi Ruxanda, nu? Tocmai ei? Cu neputinţă să nu izbutească! Propuneţi-le această „performanţă". Aşa şi numai aşa, spectacolul merită să continue. Va fi un „număr" nou, interesant, plăcut de urmărit, pionieresc.

REZULTATELE CONCURSULUI C. E. C.

In urma trierii celor peste 5 000 de dezlegări primite la concurs, s-au stabilit prin tragerea la sorţi, care a avut loc în sala Teatrului pentru copii şi tineret „V. Alecsandri", cîştigătorii concursului C.E.C.

Premiul colectiv — un magnetofon revine dezlegătorilor de la Şcoala de 8 ani, comuna CÎRJA, raionul Bîrlad, regiunea Iaşi.

Premiul I — un aparat de radio cu tranzistori „Turist" şi un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 50 lei, MARINACHE TEODORA, Şcoala de 8 ani nr. 1 Oneşti, regiunea Bacău.

Premiul II — o bicicletă „Carpaţi" şi un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 50 lei — DOMUŢA ADRIAN, Şcoala de 8 ani, comuna Homorodul de Mijloc, raionul Satu Mare, regiunea Maramureş.

Premiul III — un aparat foto „Orizont" şi un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 50 lei — CORCOVEANU MIHAI, str. Şerbănescu Tei, nr. 74, raionul 1 Mai, Bucureşti.

Menţiunea I

1. COSTIN RADU, Şcoala medie — Ana Ipătescu, Gherla, regiunea Cluj.
2. ONCIU DĂNUŢ comuna Lunca, raionul Botoşani, regiunea Suceava.
3. NICOLAE MARIN, Şcoala de 8 ani Orbeasca de Jos, raionul Alexandria, regiunea Bucureşti.
4. NOVAC ŞERBAN, str. Gh. Folescu nr. 22, raionul 23 August, Bucureşti.
5. ZEILICOVICI SORIN, Piatra Neamţ, str. Bicazului nr. 166.
6. TOMUŢA IONEL, Şcoala de 4 ani Pocioelişte, raionul Beiuş, regiunea Crişana.
7. CLASA A VII-A de la Şcoala de 8 ani, comuna Goleşti, raionul Focşani, regiunea Galaţi.
8. ISTRATE ION, Şcoala de 8 ani, comuna Cîrja, raionul Bîrlad, regiunea Iaşi.
9. BALAN ION, comuna Homorodul de Mijloc, raionul Satu Mare, regiunea Maramureş.
10. RAŢIU ION, comuna Lunca, raionul Reghin, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară.
11. STANCU HORIA, comuna Măceşul de Sus, raionul Segarcea, regiunea Oltenia.
12. COMAN VASILE, Şcoala de 8 ani Sihlea, raionul Rîmnicu Sărat, regiunea Ploieşti.

Fiecare menţiune constă într-un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 100 lei.

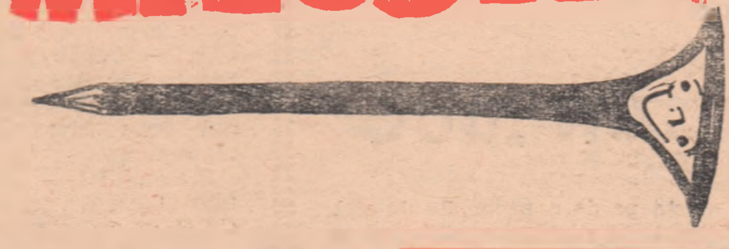
Menţiunea a II-a

1. BUHA ELENA, Şcoala de 8 ani Băneşti, comuna Fîntînele, raionul Fălticeni, regiunea Suceava.
2. MERINNG HELMUT, str. 30 Decembrie nr. 53, Braşov.
3. DÎRJAN NICOLAE, Şcoala medie — Ana Ipătescu, Gherla, regiunea Cluj.
4. STOICA MIHAI, Şcoala de 8 ani nr. 4, Bucureşti.
5. SAVU ANA, comuna Orbeasca de Jos, raionul Alexandria, regiunea Bucureşti.
6. ACATRINEI GHEORGHE, str. Bicazului nr. 151, Piatra Neamţ, regiunea Bacău.
7. BOGDAN VIOREL, Şcoala de 4 ani, comuna Pocioelişte, raionul Beiuş, regiunea Crişana.
8. GÎNDU GHEORGHE, satul Rai, comuna Murgeni, raionul Bîrlad, regiunea Iaşi.
9. REGHENI VIOREL, Şcoala de 8 ani, comuna Lunca Tecii, raionul Reghin, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară.
10. CORCOVEANU ILIE, satul Frăsinetu de pădure, comuna Dobrosloveni, raionul Caracal, regiunea Oltenia.
11. PAPUC IONICA, Şcoala de 8 ani, comuna Sihlea, raionul Rîmnicu Sărat, regiunea Ploiesti.
12. LIBOTEAN VIORICA, Şcoala de 8 ani, comuna Homorodul de Mijloc, raionul Satu Mare, regiunea Maramureş.

Fiecare menţiune constă într-un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 50 lei.

CUIUL MILOSTIV

Dramă semi-fantastică în 2 acte și cîteva întrebări de **VIRGIL STOENESCU**

PERSONAJELE

UN ȘCOLAR... *cam neastîmpărat.*

UN SEMAFOR ELECTRIC PENTRU DIRIJAREA CIRCULAȚIEI... *foarte sever și cu cei mari și cu cei mici.*

UN TROLEIBUZ DE PE LINIA 85... *ca toate troleibuzele.*

UN CUI... *cam strîmb și ruginit, dar foarte bun la suflet și iubitor de copii.*

DECORUL: Una din stațiile troleibuzului 85 situată în apropierea unei răspîntii. La intersecție, un semafor electric care dirijează în mod automat circulația vehiculelor și a pietonilor).

ACTUL I

(Cortina se ridică tremurînd alarmată de ceea ce vede înaintea ochilor: un școlar traversează strada în goană, strecurîndu-se printre vehicule).

UN CUI: *(care urmărea înspăimîntat de lîngă trotuar cursa școlarului).* Aoleu!!

SEMAFORUL: *(galben de furie).* Hei! Școlarule! Atenție! Unde alergi?

ȘCOLARUL: *(își continuă drumul sărind și cîntînd).* Tra-la-la, la-la-la...

SEMAFORUL: *(care s-a înroșit tot).* Stop! N-auzi? Neastîmpăratule, stai pe loc!

ȘCOLARUL: *(aleargă mai departe fără să-i bage în seamă; ajuns lîngă trotuar zărește cuiul).* Ie-te-te! *(Îl ridică de jos și-l sucește în palmă).*

CUIUL: *(rugător).* Școlarule dragă, ia-mă cu tine! Nu mă arunca. Sînt un cui vechi și strîmb. Dar dacă mă duci acasă și mă îndrepți, poate oi mai fi și eu bun la ceva.

ȘCOLARUL: *(disprețuitor).* Hei! *(Cu o lovitură de picior a aruncat cuiul cît colo, apoi a pornit spre stația troleibuzului).* Tra-la-la, la-la-la...

UN TROLEIBUZ: *(care tocmai sosea în stație, către cuiul din mijlocul drumului).* Te salut bătrîne cui! Am văzut totul. Îl cunosc pe zvăpăiatul ăsta. *(Se produce gălăgie la ușa din spate a troleibuzului).*

CUIUL: *(mirat).* Ce-i acolo?

TROLEIBUZUL: Școlarul dumitale! A dat buzna înăuntru îmbrîncind pasagerii. Foarte urît din partea lui!

SEMAFORUL: *(strigă supărat).* Hei, troleibuzule! Ce te-ai așezat la taifas? Circulă! Nu vezi că ți-am dat cale liberă?

TROLEIBUZUL: *(plecînd).* Mai vorbim noi, dragă cuiule, cînd mă întorc de la gară. La revedere!

CUIUL: La revedere, prietene! Să vii sănătos și netamponat. *(Cortina coboară mișcată pînă la lacrimi de spontana prietenie care s-a înfiripat între cuiul cel bătrîn și troleibuzul 85).*

ACTUL II

(Au trecut 48 de ore. Cortina se ridică tiptil ca să nu atragă atenția troleibuzului care se află în stație).

TROLEIBUZUL: *(indignat).* Cum pot să existe asemenea școlari, dragă cuiule?

CUIUL: Ce-a mai făcut?

TROLEIBUZUL: S-a urcat azi dimineață ca să meargă la școală. Din prima clipă s-a repezit — bineînțeles — și a ocupat singurul scaun liber. Stăteau în picioare oameni bătrîni, obosiți sau încărcați cu pachete. Școlarul nostru se uita pe fereastră nepăsător, prefăcîndu-se că nu-i vede. Îmi venea să intru-n șanț de rușine!

CUIUL: *(compătimitor).* Te înțeleg.

TROLEIBUZUL: Dacă n-ar fi fost claxonatul interzis aș fi scos un răcnet să se audă pînă la școala unde învață băiatul ăsta.

CUIUL: Era o idee!

TROLEIBUZUL: Cînd a coborît, — ce crezi? Zdup, prin fața mea, fără să țină seama că tocmai plecam. De spaimă am simțit un cui în ini... *(se întrerupe jenat).* Pardon! N-am vrut să te jignesc.

CUIUL: *(înțelegător).* Nu face nimic, prietene.

TROLEIBUZUL: A trebuit să mă înfrînez din toate puterile, ca să nu-l pocnesc cu bara din față. *(Amenințător).* Dar dacă îmi mai iese o dată în cale..

SEMAFORUL: Hei, troleibuzule! Gata! Iar v-ați pus la taclale?

TROLEIBUZUL: *(către cui).* Plec, dragă prietene. Pe curînd, cînd mă întorc de la gară.

CUIUL: *(țipă speriat).* Stai! Uite-l! Trece drumul.

TROLEIBUZUL: Cine?

ȘCOLARUL: *(aleargă de la un trotuar la altul jucîndu-se cu o minge și cîntînd fără nici o grijă).* Tra-la-la, la-la-la...

SEMAFORUL: *(strigă roșu de emoție).* Stop! Stop, neastîmpăratule! Stop!

ȘCOLARUL: *(prin mijlocul străzii).* Tra-la-la, la-la-la...

CUIUL: *(rugător, către troleibuz).* Nu porni, prietene! Îl lovești pe băiat. Stai!

TROLEIBUZUL: *(punîndu-se în mișcare).* Am pornit! Sînt pe verde.

CUIUL: *(cu lacrimile în ochi).* Oh prietene! Iartă-mă, dragă prietene! E urît ce fac, dar n-am încotro... *(Cu un salt desperat s-a aruncat sub unul din cauciucurile troleibuzului).*

TROLEIBUZUL: *(care învățase probabil la școală despre omorîrea lui Iuliu Cezar, — se oprește cu un oftat prelung și sfîșietor).* Oooooooof! Și tu.. cuiule?!

SEMAFORUL: *(strigă supărat).* Hei! Ce s-a întîmplat acolo? Cine a încurcat circulația? Toată lumea rămîne pe loc pînă la sosirea miliției, care va stabili cine-i vinovatul.

CORTINA

(coboară întristată de felul neașteptat cum s-a... spart prietenia dintre bătrînul cui și troleibuzul 85)

ÎNTREBĂRI

Pînă la sosirea miliției am propune cititorilor noștri să încerce a dezlega ei misterul următoarelor întrebări:

— Ce s-a întîmplat de fapt acolo, la răspîntie?

— Cine este marele vinovat?

— De ce este vinovat?

ORAR: ZOOLOGIA

de VERONICA PORUMBACU

Animale mari și mici,
și gorile și furnici
zburătoarele-n văzduh,
șerpii tîrîtori din stuh,
lunecoasele șopîrle,
mormolocii-n fund de gîrle,
cîrtițele-n case-adînci,
vulturii pe vîrf de stînci,
vitele pe lîngă casă,
urșii din pădurea deasă,
ciută cu picioare zvelte,
păsările verzii delte,
crocodilul răpitor,
fluturii dansînd în zbor,
peștii-n fund de ape line,
gospodinele albine,
urșii albi cu mers greoi
pe zăpadă și pe sloi,
elefantul de cenușă,
ca și musca jucăușă,
cum arată, cum trăiesc
pe întinsul pămîntesc,
cîte sînt viețuitoare,
omul ce foloase are
de pe urma lor, — le știe
cartea de zoologie!

Fotografii de Ion Miclea

Iată cîteva din simpaticele viețuitoare întîlnite la Expoziția „Fotografii animaliere" a lui Ion Miclea. Ele au o vîrstă care vă este familiară. Nu-i așa că ați ghicit cine sînt?

O NOUA PIESA PENTRU COPII

Descoperiți-l pe „N"

de ALEXANDRU ADRIAN

Blocurile noi și zvelte, de culorile curcubeului, au înfrumusețat încă un cartier al orașului. Bucuria celor mai mici locatari, copiii, nu cunoaște margini. Veseli și sănătoși zburdă, se hîrjonesc, se împrietenesc în toiul unor încordate meciuri de fotbal Dar cînd mingea nu nimerește în poartă, ci într-una din ferestrele vecinilor, entuziasmul le mai piere pentru că, vedeți voi, băieților din piesa noastră le place fotbalul, dar nu cu orice preț.

Iată însă, că din dragostea lor pentru casele noi și frumoase, din sfatul unui prieten mai mare, se naște ideea amenajării de către pionieri a unui părculeț cu copaci tineri și flori multicolore, a unui teren de sport de unde mingea poate fi pasată fără grija de a întîlni în drumul ei obstacole atît de serioase cum sînt... ferestrele.

Foarte bine, veți spune, prietenii noștri din piesă au făcut un lucru bun. Cortina poate coborî în ropotul de aplauze pe care le merită inimoșii gospodari. Stați copii, nu vă grăbiți și nu plecați. Acțiunea piesei de abia acum e mai palpitantă. În fiecare noapte, cineva calcă pe rondurile cu flori, împrăștie pe alei coji de semințe și zgîrîie copăceii firavi cu misterioasa literă „N".

Deci, cu toate forțele, cu toată priceperea și fantezia, înainte pentru descoperirea lui „N".

În toiul incursiunilor prietenilor lui Pană de porumbel împotriva lui Gheară de Urs, alias „N", se petrec multe lucruri interesante. Prietenia dintre copii se cimentează, Nicolaie își îndreaptă notele la matematică. Cum a fost descoperit „N"? Ei, și așa v-am povestit prea multe. Răspunsul la această întrebare îl veți afla vizionînd chiar voi spectacolul. Și sînt sigur că atunci cînd cortina va coborî după ultimul act, veți aplauda călduros spectacolul, pe autor, pe talentații actori: Tatiana Popa, Mariana Oprescu, Luiza Derderian-Marcoci, Luluca Bălălău, Elena Pop, Tatiana Tereblecea, Margareta Papazian, Constantin Lipovan.

C. N.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361